

О. П. Корусь

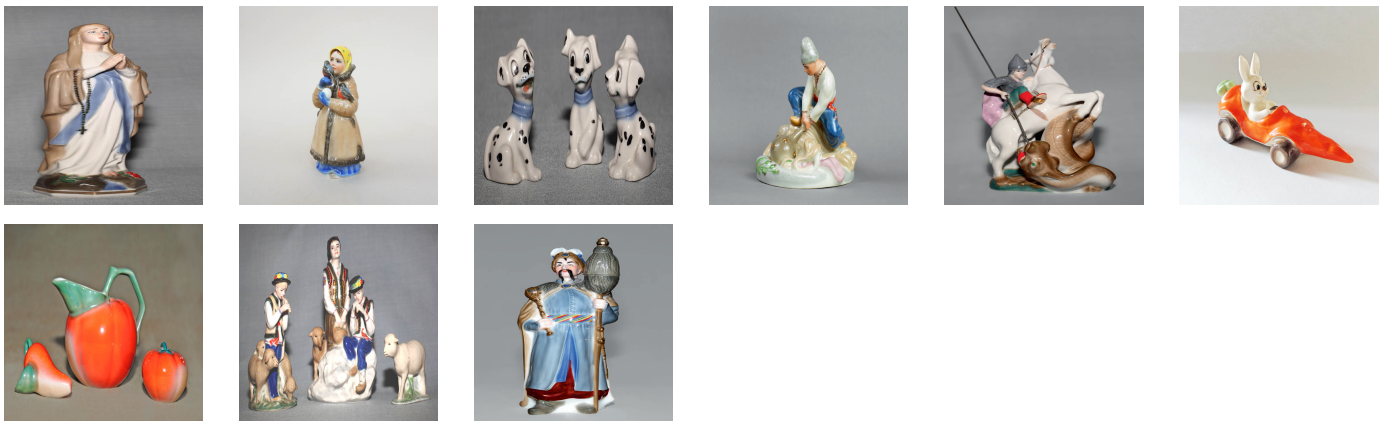
Данильчук Віктор Васильович

ДАНИЛЬЧУК Віктор Васильович (13. 02. 1967, м. Шепетівка Хмельницької обл.) — скульптор-фарфорист. Закінчив Київський художньо-промисловий технікум (1990; викладач А. Симоник). 1990—97 працював скульптором на Полонському заводі художньої кераміки (Хмельницька обл.), обіймав посаду головного художника (1996—97). Створював скульптуру, посудні форми (соусник, молочники, глечики, вази), скриньки («Хатинка»), фігурний подарунковий посуд (штофи, фляги, кухлі) для лікero-горілчаних напоїв. Із творчістю Д. пов'язаний останній етап розвитку фарфорової пластики на підприємстві. Автор побутової, побутово-історичної, анімалістичної («Тер'єр», «Собачка Тобік», «Лисичка», «Тигрєня») пластики, композицій щодо епізодів з власного життя («Матросик. Одеса», 1995), а також на літературні («Лісова пісня»), фольклорні (за мотивами української народної пісні «Горіла сосна, палала» — триптих «На полонині», «Пісня гір», «Овечка», 1993), казкові сюжети («Котигорошко», «Пан Коцький»; обидві — 1992). На початку 1990-х рр. за ініціативи Д. на заводі запроваджено виробництво творів сакральної тематики за іконографією західноєвропейської католицької фігурної пластики, на які в той час був великий попит («Розп'яття (Голгофа)», 1994; «Хрест на престольний», 1996; «Матір Божа», 1999). На замовлення приватних фірм моделював фігурну тару — сувенірні штофи та фляги різної тематики, що реалізовували для лікero-горілчаних заводів. Серед перших таких виробів — фляги «Карпати», «Молдова», «Монах». У посудинах розвивав теми казок, байок, українського побуту, історичну тематику, зокрема варіював у них тему козацтва («Гармаш») і козацької старшини («Гетьман»), також зображував отаманів, шинкарів, правителів, обігравав у жартівливій формі атрибути сучасності (фляга «Шефська/Директорська») і державності («Булава», «Герб-тризуб»). Після звільнення з роботи продовжив моделювати

такі вироби вдома. Фарфорові зразки випалював на технічних базах різних фарфорових заводів України. Наприкінці 1990-х рр. — на початку 2000-х рр. за його ініціативи на Полонському фарфоровому заводі спробували запустити на потік виготовлення сувенірів — фігурки в жанрі анімалістичного шаржу. Загалом у творчому доробку майстра майже 70 різноманітних моделей фарфорової пластики. У 2010-х рр. розробив низку нових моделей пластики в основному на зимову й новорічну тематику — «Дівчинка зі снігурами», «Снігуронька» (обидві — 2012) «Дід Мороз» (2018), парні сувеніри «Сніговики-тенісисти» (2019, за ескізом О. Коломієць), деякі — з функціональним призначенням (підставки під олівці «Санта Клаус», 1996, 2012; ємність для спецій «Заєць-гонщик», 2012). Ці твори характеризують Д. як вправного мініатюриста, демонструють реалістичне трактування образів, деталізовану проробку форми, ніжний розпис підполив'яними фарбами. Учасник міжнародної виставки «Золотий платан» (Одеса, 1996). Персональні — у Шепетівці, 1996), Хмельницькому (2002). Деякі твори зберігаються в Полонському історичному музеї, Хмельницькому краєзнавчому музеї, Регіональному музеї в Добчицях (Польща).

Фотоілюстрації

Основні твори

скульптура — «Лісова пісня», «Коза» (обидві — 1990), «Гусар на коні» (1991), «Горобець-свистун» (1992), триптих «Пісня гір», «Дівчинка із собачкою», «Попелюшка» (усі — 1993), «Св. Юрій-змієборець», «Рибачка Соня» (обидві — 1995), «Бичок» і «Корівка» (1996), «Дід Мороз», «Ісус» (обидві — 1997), «Долматинці», «Дружок», «Кіт Баюн», «Сіамський кіт», «Котик з клубком» (усі — 2000); фарфоровий сервіз «Барвінок» (1990, 2 варіанти); столовий набір (1993); фігурні штофи — «Марія» (1996), «Офіцер» (1997), «Гетьман», «Козак Мамай» (обидва — 1998), «Тарас», «Два куми», «Стрілець», «Остап» (усі — 1999), «Максим Кривоніс», «Італійська», «Лев», «Петро I», «Мазепа», «Карл XII», «Гусар», «Хмельницький», «Портфель», «Мисливець», «Солоха», «Богдан», «Витязь із щитом» (усі — кінець 1990-х рр.— початок 2000-х рр.); підсвічник «Дракончик» (2000).

Рекомендована література

1. Корусь О. П., Козак М. І. Фарфорові заводи А. С. Бахмутського та А.-Л. Я. Брички, Полонський завод художньої кераміки, ХІХ—ХХІ століття. К., 2023;
2. Карпинская-Романюк Л. Л. Полонский завод художественной керамики [Каталог]. Хмельницький, 2013.

Бібліографічний опис:

Данильчук Віктор Васильович / О. П. Корусь // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-884990>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).